

Regionale Klachtencommissie Wvggz

West- en Midden Brabant

Correspondentie adres:

Postbus 770

05000 AT Tilburg

BESLISSING

ex artikel 10.6 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

inzake

de heer [klager]

Per adres: accommodatie zorgaanbieder [straat] te Tilburg

tegen:

GGz Breburg, Dubbele – Diagnose

Vertegenwoordigd door:

De heer [naam verweerder], AIOS

zaaknummer RKC 21-xxx

^^

Algemeen:

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van de heer [klager] in behandeling genomen.

De commissie is betreffende de klacht van de heer [klager], geboren [datum] en thans in de accommodatie van zorgaanbieder verblijvend, tot de volgende beslissing gekomen.

De klacht:

De heer [klager] heeft een klaagschrift ingediend gedateerd op [dag] mei 2021. Hij klaagt over het feit dat er een zorgmachtiging is afgegeven en over het feit dat hij alleen met begeleiding naar buiten mag.

De heer [klager] verzoekt in zijn klaagschrift tevens om toekenning van schadevergoeding.

Ontvankelijkheid:

Klager is als cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg, klachtgerechtigd.
De klacht betreft (deels) artikel 10:3 van de Wvvgz en is (deels) ontvankelijk.
Het verzoek tot schadevergoeding betreft art.10.11 van de Wvvgz en is ontvankelijk.

De procedure:

Klager heeft in zijn klaagschrift de heer [verweerder] genoemd als degene tegen wie de klacht zich richt; dit in de veronderstelling dat de heer [verweerder] zijn behandelend psychiater was.

Omdat de heer [verweerder] arts-assistent is en hij aangaf pas recentelijk behandelaar te zijn, heeft de commissie psychiater de heer [naam psychiater] telefonisch verzocht om deel te nemen aan de hoorzitting. De heer [naam psychiater] gaf aan verhinderd te zijn en de heer [verweerder] mede namens hem verweer te laten voeren.

Gedurende de hoorzitting is er telefonisch contact gezocht met de heer [naam psychiater] en deze is alsnog op deelaspecten gehoord door de commissie.

De hoorzitting:

De commissie, bestaande uit mr. M. Timmermans, de heer J. Sinnaeve, psychiater-lid en mevrouw L. van den Assum, lid, heeft op 20 mei 2021 gehoord:

De heer [klager], klager, bijgestaan door mevrouw [naam pvp],
patiëntenvertrouwenspersoon

en zijdens de zorgaanbieder

de heer [verweerder], mede namens psychiater de heer [naam psychiater], verweerders.
En tijdens de hoorzitting per telefoon de heer [naam psychiater] persoonlijk.

De heer [klager] licht toe dat hij eerder 1,5 jaar in detentie is geweest voor brandstichting. Aansluitend kwam hij in [maand] 2020 naar Breburg. Hij had toen een zorgmachtiging voor 6 maanden en zijn verblijf was vrijwillig. Later kwam er een zorgmachtiging voor 1 jaar vanaf [maand] 2021. De heer [klager] zegt dat hij toen zelf vroeg of hij naar een kliniek in Eindhoven mocht omdat hij in de kliniek van Dubbel- Diagnose niets te doen had. In Eindhoven bleef hij vrijwillig tot half maart. Toen hij daarna terug moest keren, was dat niet meer vrijwillig. De heer [klager] wil namelijk graag weer aan het werk gaan. Hij wil terug naar de watersport en naar de boten want dat is zijn werkterrein; hij wil ook graag een huis huren van de woningcorporatie.

Desgevraagd bevestigt de heer [klager] dat hij eind maart een verzoek indiende om ontslagen te worden. Hij herhaalt dat hij weg wil om te kunnen werken en een eigen huisje wil hebben. 1 jaar opgenomen zijn vindt hij veel te lang.

De heer [klager] laat verder weten dat hij wel een pilsje lust want hij is een Bourgondiër en ook dat hij een goede band heeft met zijn moeder en dat hij niet meer suïcidaal is.

Reagerend op de opmerking van de heer [verweerder] dat hij pas de afdeling ontvluchtte om te drinken en terug kwam na liters bier gedronken te hebben, zegt de heer [klager] dat het Klachtzaak dhr [klager] 21-xxx

slechts om een sixpack bierblikjes ging. En reagerend op de agressie incidenten die genoemd worden, zegt hij dat hij boos was omdat zijn Ritalin was afgepakt en dat is diefstal.

Mevrouw [naam pvp] overhandigt haar schriftelijke toelichting op de klacht en het verzoek om schadevergoeding en vat mondeling de inhoud daarvan samen.

Of de zorg conform de zorgmachtiging is, kan zij niet nagaan omdat zij geen kopie van de zorgmachtiging heeft ontvangen.

Naar haar overtuiging is er sprake van verplichte zorg, dit blijkt ook uit de tekst in de beslissing van de geneesheer-directeur op het verzoek tot ontslag. Daarin staat er sprake is van opname in de accommodatie en verblijf op een gesloten afdeling.

In het dossier zoals die is opgestuurd, mist zij een artikel 8:9 besluit. Daarom ontbreken alle eisen die dat artikel stelt en is de heer [klager] o.a. niet gewezen op de mogelijkheid om de bijstand in te roepen van de pvp.

Aangaande het verzoek om schadevergoeding licht mevrouw [naam pvp] toe dat de heer [klager] van mening is dat hij immateriële schade heeft geleden omdat er geen sprake is van stoornisgerelateerd nadeel en de zorg dus niet doelmatig kan zijn. Omdat dit meer dan 4 weken heeft geduurd staat er in het forfaitaire stelsel van de Stichting PVP 1000 euro als normbedrag. Bovendien ontbreekt in het dossier een besluit artikel 8:9 Wvvgz met alle daaraan verbonden voorschriften. Mevrouw [naam pvp] wijst de commissie erop dat zij eerder bij een klacht waarbij de zorgverantwoordelijk niet voldaan had aan die eisen, 250 euro heeft toegekend aan schadevergoeding. In casu acht de heer [klager] de gebreken zodanig dat een vergoeding van 500 euro schadevergoeding op zijn plaats zou zijn. In totaal vraagt de heer [klager] om een schadevergoeding van 1500 euro.

De heer [verweerder] beaamt dat er vanaf [dag] maart 2021 sprake is van verzet in de zin van de Wvvgz; op die datum vroeg hij immers om ontslag uit de zorg aan de geneesheer-directeur.

Desgevraagd licht de heer [verweerder] toe dat de heer [klager] geen zelfstandige vrijheden heeft omdat hij dan ontvlucht en alcohol gaat nuttigen. Recentelijk heeft hij dat gedaan en kwam na liters bier gedronken te hebben agressief terug op de kliniek.

Er is doorlopend sprake van agressie incidenten binnen de kliniek en ook in de kliniek in Eindhoven. Dat is tevens de reden waarom hij daar werd ontslagen en naar Dubbel-Diagnose terugkeerde. Van een recent incident binnen Dubbel-Diagnose is aangifte gedaan bij de politie. Als voorbeeld van agressie noemt de heer [verweerder] het duwen van verpleegkundigen en dreigen met een stoel te slaan.

Gevraagd naar de formele besluitvorming rondom het toepassen van verplichte zorg, laat de heer [verweerder] weten dat hij zelf alert is op naleving van de regels. Echter de besluiten in deze zaak dateren van een periode toen hij nog niet werkzaam was; hij heeft aangenomen dat het dossier in orde zou zijn gemaakt door zijn voorgangers.

Nu blijkt dat er geen formele procedure ex. artikel 8:9 is gevoerd, acht hij dat een groot gebrek en de klacht van de heer [klager] terecht. Echter de behandeling en doel van de verplichte zorg is nog steeds actueel; er is sprake van agressiedreiging en alcohol problematiek. De heer [klager] kan alleen ontslagen worden indien er een passende plek voor hem wordt gevonden en daar wordt nu naar gezocht.

De heer [naam psychiater] laat weten dat de heer [klager] aanvankelijk bij Dubbel-Diagnose werd opgenomen op last van de rechter. Dit kwam omdat hij ooit eerder bij Breburg in ambulante behandeling was geweest.

Na de tweede machtiging in [maand] 2021, werd besloten tot een uitstapje naar een kliniek voor autismestoornissen in Eindhoven. Doel was om te onderzoeken of de heer [klager] leerbaar was binnen zijn autisme. Na een aantal grote incidenten aldaar werd geconcludeerd dat hij niet leerbaar was en kwam hij terug. De heer [naam psychiater] zegt volledig achter de besluiten te staan om de heer [klager] geen vrijheid te geven; gezien de aard van zijn stoornissen kan hij niet vrij op straat worden gelaten.

Gevraagd of er bij terugkomst een artikel 8:9 is opgesteld zegt de heer [naam psychiater] dat, voor zover hij weet, dat niet is gebeurd; hij wist niet dat het nodig was maar hij was ook niet meer de zorgverantwoordelijke van de heer [klager]. Hij is niet langer werkzaam binnen de kliniek maar werkt alleen met ambulante patiënten. Na zijn vertrek was psychiater de heer [naam psychiater 2] zorgverantwoordelijke binnen de klinische setting en na diens vertrek is, neemt hij aan, psychiater mevrouw [naam psychiater 3] zorgverantwoordelijke geworden. Hijzelf heeft de heer [klager] vanaf september 2020 niet meer gezien.

Gevraagd of hij weet waarom hij door de geneesheer-directeur in haar beslissing van [dag] april 2021 toch als zorgverantwoordelijke wordt genoemd, zegt de heer [naam psychiater] niet precies te weten hoe dat is verlopen.

Het oordeel van de commissie:

Op grond van de ingebrachte stukken zijnde, het klaagschrift, de (schriftelijke) toelichting van de patiëntenvertrouwenspersoon, het verweerschrift van de heer [verweerder], hetgeen betrokkenen ter zitting hebben ingebracht en onderdelen van het patiëntendossier overweegt de commissie als volgt.

De commissie stelt vast dat de heer [klager] verpleegd wordt op grond van een zorgmachtiging d.d. [dag en maand] 2021 met de duur van 12 maanden.

De rechtbank heeft in de zorgmachtiging vastgesteld dat gebleken is dat betrokkene sprake lijdt aan een psychische stoornis, in de vorm van neurobiologische ontwikkelingsstoornissen (o.a. verstandelijke beperkingen en autismespectrumstoornissen), schizofreniespectrum- en andere psychotische stoornissen en middelgerelateerde en verslavingsstoornissen.

De commissie stelt vast dat de klacht van de heer [klager] deels de zorgmachtiging en de duur daarvan, betreft. De commissie kan echter niet oordelen over de zorgmachtiging en zal daarom dit onderdeel van de klacht niet-ontvankelijk verklaren.

De commissie stelt verder vast dat de toegepaste vorm van verplichte zorg waar klager tegen ageert, onderdeel uitmaakt van de maatregelen die volgens de rechtbank getroffen mogen worden om het dreigend ernstig nadeel ten gevolge van zijn stoornissen af te wenden, te weten het beperken van bewegingsvrijheid.

Alvorens over te gaan tot feitelijke toepassing van deze maatregelen, schrijft de Wvvgz in artikel 8:9 een aantal procedurele en zorgvuldigheidseisen voor. Kortgezegd gaat het om deze voorschriften: Het besluit van de zorgverantwoordelijke dient gebaseerd te zijn op een actueel oordeel over de gezondheidstoestand van klager, er dient overleg met hem gevoerd te worden over de voorgenomen beslissing, de wilsbekwaamheid van betrokkene moet beoordeeld worden en de beslissing moet gemotiveerd op schrift gesteld te worden. Verder dient de betrokkene gewezen te worden op zijn recht om professionele bijstand te vragen en op zijn klachtrecht.

Tot slot is voorgeschreven dat, indien de zorgverantwoordelijke geen psychiater is, deze overeenstemming moet bereiken met de geneesheer-directeur.

Uit de ter beschikking gestelde onderdelen van het patiëntendossier en de verklaringen ter zitting, is de commissie gebleken dat de voorschriften van artikel 8:9 Wvvgz niet zijn nageleefd.

De commissie acht dit een ernstige schending van de belangen en rechtspositie van de heer [klager] en zal zijn klacht gegrond verklaren voor zover die betreft het toepassen van verplichte zorg in de vorm van beperking van zijn bewegingsvrijheid.

De commissie komt tot de conclusie dat de klacht van de heer [klager] deels niet ontvankelijk en deels gegrond moet worden verklaard.

Schadevergoeding:

De heer [klager] heeft de commissie verzocht om hem een vergoeding toe te kennen voor geleden schade. De commissie ziet gronden om zijn verzoek te honoreren voor zover die betrekking heeft op het niet in acht nemen van de voorschriften neergelegd in artikel 8:9 Wvvgz en hem enige compensatie toe te kennen vanwege het niet naleven van de zorgvuldigheidsnormen die er toe dienen om die persoonlijke integriteit en zelfbeschikkingsrecht voor zoveel mogelijk te respecteren, rechtsbescherming te bieden en klager te behoeden voor onrechtmatigheden.

De commissie acht een schadevergoeding van 250 euro redelijk en billijk.

De commissie heeft hierover de zorgaanbieder gehoord conform artikel 10.11 onder 3 Wvvgz.

De beslissing:

De klacht van de heer [klager] is niet ontvankelijk voor zover deze gericht is tegen de zorgmachtiging en gegrond voor zover gericht tegen het toepassen van verplichte zorg in de vorm van beperking van de bewegingsvrijheid.

De commissie kent klager een schadevergoeding toe ten laste van de zorgaanbieder van 250 euro (zegge tweehonderdvijftig euro).

Datum uitspraak : Tilburg, 20 mei 2021